

vid kohum ja vārrisema. Ja se heál
'itõ pennikoorma kuusda olnud, ja
võda laugelt fuulid, armoasid et
vārriseminne piddi olle
vārtast olid keik need
need tisti rahva
tuhha sees,

Biis
ga

mal veel sel aastal meie sõa veále tei
ja mis suurt vōimust Ta eesimesel,
val leikusse kuul meil ueste annud, aga
et se jut vāgga pikkaks vānniks ja jāāks,
siis pean ma sedda publo siin sedda lõp,
petama, süddamest sovides et keik kes sed-
da loewad, Jumimala teud sest tunda saab-
sid ja vottaksid tedda se. eest süddamest
kita ja keigest vāest palluda et ta meid. Ta
eddespiddi ni armolikult tähhaks aidas-
ta, ja kui ta omma au rahva segs on ül-
kes näitnud armsa rahho jáalle anda.

Waggaade Jumimala lastemälestus
fanna sel uel aastal olgo se :

Se Tal, mis on årratappetud, se on
våårt et ta vōttab vāgge, ja ristküsi, ja
tarfust ja ramme ja aavustust ja au ja ki-
rust. Joan. ilmutam. 5, 12. f.

Oh Issand Jumimal so vāggi näisse
mo sees mitto Lord õige pissut vllerwad,

ia